

PRAŽSKÝ DĚLNÍK

Ročník II. / Číslo 1. / Zdarma

leden 2013 – březen 2013

ds.praha@europe.com

www.dsss-praha.cz

Paskvily od českých zákonodárců nás nepřestávají udivovat

Dne 20. 9. 2012 přehlasovala Poslanecká sněmovna veto prezidenta republiky a schválila novelu **zákona č. 406/2000 Sb., o hospodaření s energií**. Tato novela zakazuje občanům, kteří nejsou „osoba oprávněná provést instalaci zařízení využívajících obnovitelných zdrojů energie“, provádět tuto instalaci svépomocně. Zařízení, která využívají obnovitelné zdroje, jsou např. malé vodní, větrné a solární elektrárny, v malém měřítku využívá obnovitelné zdroje třeba i kalkulačka, stolní lampa, nebo nabíječka. Důvodem přijetí tohoto záko-

na je „starost“ vlády, aby si občané nezpůsobili při svépomocné instalaci úraz elektrickým proudem, což je technicky nemožné. Pokuta, která takovému hazardérovi s vlastním zdravím hrozí, je až 100tisíc. Kč.

Dne 7. 11. 2012 byl po dobře známých výměnách „neposlušných“ koaličních poslanců schválen pro budoucnost nás a našich dětí důležitých zákonů:

Zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi, který vyvolal v posledních mě-

sících u veřejnosti velký rozruch a byl prosazen navzdory tomu, že s jeho podobou a rozsahem vyrovnání většina společnosti nesouhlasí. Tento zákon umožňuje církvím, zejména církvi katolické vydání tzv. historického majetku, jehož seznam je pro občany tajný, a existují důvodné obavy, že tento majetek nebude využíván pro duchovní a dobročinné účely, ale že bude sloužit pro různé podivné spekulace. Hrozí také prolomení Benešových dekretů. Kromě vracení

majetku bude v rámci tzv. odluky církve od státu vyplácena církvim po dobu 30 let peněžní kompenzace ve výši cca 59 mld. Kč, která se v závislosti na inflaci může vyšplhat až na 130mld. Kč i více.

Mgr. Štěpánka F.

Zvýšené DPH od roku 2013 – Kalouskův lék na všechno

Jedním ze základních pilířů fungování státu je výběr daní. V programovém prohlášení naší strany je jasné definování požadavek důsledného výběru daní a v případě jejich neplacení zavedení progresivních postihů. S výběrem daní pak samozřejmě souvisí i jejich výše. Pokud bude naše vláda neustálým zvyšováním daní zatěžovat podnikatelskou sféru, ale i život obyčejných lidí, bude to znamenat, že placení daní budou povinní různým způsobem obcházet a obyčejní lidé si budou jezdit nakupovat do přilehlých států jako je Polsko a Německo.

V ideálním prostředí daňového zatížení, kdy podnikatelé a občané ještě platit daně chtějí, je jejich únosnost. K té však dojde, až u moci nebudou postkomunističtí poslanci a vláda zlodějských gaunerů typu Kalousek. Je však i skupina podnikatelů, kteří ačkoliv by mohli, nikdy platit daně nebudou a jejich národním sportem je stát okrádat a smát se, jak je jednoduché daně neplatit. Možnost zdaňování zisku našich, ale i zahraničních firem v jiných státech tak nutí naše „hospodáře“ státní kasy zvyšovat daně nepřímé, které se odrážejí v placení zboží a služeb na území našeho státu a tedy vychází z kapes kupujícího. Jde především o DPH a spotřeb-

ní daně. Jak víte, poslanecká sněmovna opět navýšila DPH o jeden procentní stupeň, nemluvě už o dalším zvýšení spotřební daně na cigarety. Renomovaný ekonomové tvrdí, že k dalšímu zvyšování daní nebylo nutné přistoupit, kdyby vláda šetřila, jejich politická garnitura nekradla a hlavně vybírala daně tam, kde má. Tímto krokem klesne kupní síla obyvatelstva, a zvýšení daní bude mít naprosto opačný efekt než by si zloděj století Kalousek přál. Jedni z těch, kteří daně nikdy platit nebudou, jsou Vietnamci, Ukrajinci a další menšiny kteří zde podnikají či pracují na černo, protože jim to naše legislativa umožňuje. Jde hlavně o nekontrolovatelný pohyb zboží a služeb, u kterého se nevybírají spotřební daně ani DPH.

Fiskální pokladny na všech úrovních prodeje jsou řešením. Ty by znamenávaly obrát zboží a služeb ve finančních částkách, z kterých by se později odváděly daně. Tedy daně fyzických i právnických osob zdaňovaných

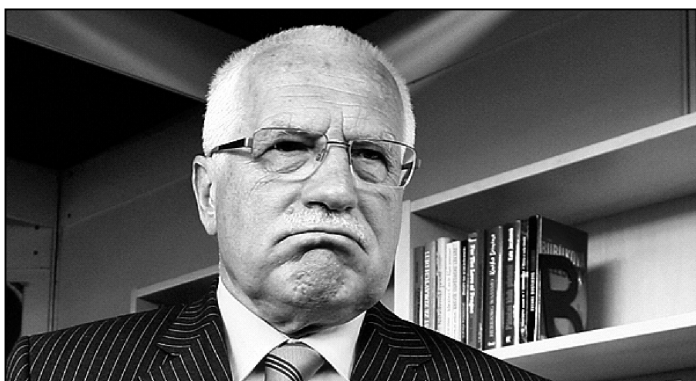
na našem území, ale především DPH. Připomeňme si, co ukládá zákon o plátcích DPH, tedy povinnosti daně platit a tedy stát se plátcem DPH. Podnikatel, který překročil obrát 1mil.Kč za posledních 12 kalendářních měsíců je povinen podat přihlášku k registraci k daní do 15 dnů po skončení měsíce, v němž byl překročen stanovený limit. U dovozu zboží z jiného státu EU jde o limit 326 000 Kč. Od tohoto čísla se pak může odrazet i placení či neplacení DPH.

Byla by možná velmi lehké kontrola, kterou však naše úřady zcela úmyslně neprovádí a později vysvětlíme proč. Jestliže je tato republika zavaleňována a okupována např. vietnamskými obchodníky, kterých je podle statistiky pouhých 5% plátců DPH, jde o skandální podporu národnostní menšiny, která je zřejmě podle posledních informací napojena na politickou stranu komunistických představitelů, konečně si připomeňme, kdo tuto komunitu do ČSSR pozval. V naší zemi je ke dnešní-

mu dni, kdy tento článek vznikl, již 33 lidí zemřelých na tzv. alkoholovou kauzu. Nikdy k ní nemuselo dojít, kdyby všichni obchodníci dodržovali zákonné platby DPH. V okamžiku, kdy se obchodník stane plátcem DPH, má povinnost zdaňovat pouze rozdíl nakoupené a prodané DPH. V jeho zájmu je nakupovat zboží na originální doklady, které pak jako příjmové použije při odečtu DPH. Nikdy by tedy nekupoval alkoholový humus v podobě metylalkoholu bez dokladů. Neexistence fiskálních pokladen jen pomohlo smrti nevinných občanů. A poslední otázka, proč vláda pana Nečase nechce zavedení fiskálních pokladen? Naše republika je založena na korupci na všech místech státní správy. Nikdo z účastných si příliš nepřeje změny, i když je proklamují a to od politiků počínaje až po některé řemeslníky a obchodníky konče. Ti jsou s danými zlodějny spokojeni a volí ODS. Zavedením a přísnou kontrolou funkčnosti fiskálních pokladen by částečně z trhu zmizely černé peníze na úplatky a zlodějny. Pryč s korupcí, pryč s touto vládou zlodějnou, zvolme pořádek a rozumný řád pro pracující, zvolme spravedlivý daňový systém pro všechny.

Milan Muller

Amnestie od bestie

Náš Vážený pan prezident Václav Klaus nám dal na rozloučenou hezký dárek, přímo danajský. Václav Klaus propustil 7 000 vězňů (1/3 z celkového počtu). A omilostnil 25 000 odsouzených k podmíněnému trestu. Jeho slovenský protějšek Gašparovič sáhl také k propouštění vězňů, ale propustil jich pouze 500.

Což je jistě mnohem obhájitelnější. Kdo také byl omilostněn: Pirát silnic Trpišovský – známý velmi nebezpečným vybrždováním aut na dálnicích. Dara Rolins – usmrčení z nedbalosti. Tomáš Pitr – mnohamilionové finanční podvody v kauzách Setuza a Milo Surovárný. Tuneláři fondu Trend v čele s Michaelem Ko-

cábem. Obžalovaní v kauze Český dům v čele s Janem Kavanem. Konkurzní soudce Berka autor falešných konkurzů. Obžalovaní v kauze Private Investors, kteří okradli české občany o miliardu korun. Představitelé Trend a Mercia – škoda 1,4 miliardy. Představitelé KTP quantum – škoda 1,4 miliardy. Představitelé Čepro – škoda 2,6 miliardy. Úvěry KB 1,5 miliardy – autorka úvěrových podvodů Jiřina Kaplanová. Fotbalový boss František Chvalovský, který způsobil podvody ve výši 1,5 miliardy. Artur Slawomir Kamedula – trestní čin šíření toxikomanie. Na svobodu jdou také představitelé union banky. Manažeři H-Systemu Jaroslav Eliáš, Ladislav Tůma a Jaroslav Vítek budou také omilostněni – podvod za miliardu, atd.

Protesty, petice, nevole obyvatelstva vůči amnestii to vše je Václavu Klausovi naprosto ukradené. Stej-

ně tak nevidí chybu v tom, že právníci, kteří mu amnestii konstruovali, nebyli dle právních expertů dostatečně kompetentní. Chybu neuznal dokonce ani v momentu, kdy část z nich se přiznala k tomu, že nedomysleli všechny dopady amnestie. Propuštění delikventů spáchali již 80 trestných činů včetně vraždy a loupežných přepadení, přestupků udělali 60. Amnestované vězně pohlídlají v ulicích monitorovací hlídky DSSS.

Tato amnestie zapříčiní zvýšení kriminality, zpomalení a znevážení práce policie a soudů, budou muset kriminálníky nahánět a soudit znovu. Amnestie zasáhne především oběti trestných činů, zaniknou poslední zbytky důvěry v právní stát. Zkorumpovaný soudce Berka bude bez ostychu znovu sedat v soudní lavici. Václave Klausu děkujeme, odejděte a už se ne vracejte.

Miloslav Wolf, DiS.
Šéfredaktor PD

Report z akce: 17. 11. 2012 (Brno)

17. 11. 2012 proběhla v Brně protivládní akce pod záštitou Dělnické Mládeže. Čtyřsethlavý dav nacionalistů neodradilo ani chladné a větrné počasí. S projevem vystoupil předseda DSSS Tomáš Vandas a Alena Ovčáčiková bývalé poslankyně Federálního shromáždění, oba hodnotili stav České republiky. Členové DSSS, DM, ostatní nacionalisté a místní občané poté pochodovali centrem moravské metropole. Vláda peněz – zánik tradic, znělo ulicemi Brna při pochodu disciplinovaného průvodu. Vysoký počet vlajek lemoval celý dav, k vidění byly vidět vlajky jak národní či moravské, tak samozřejmě také vlajky symbolizu-

jící DSSS a DM. Na závěr akce řekl Pavel Szudár, předseda DM Praha a zklidnil bouřlivý potlesk. Tato akce měla za úkol poukázat na mafiánské praktiky politiků, bankéřů a dalších

podobných gaunerů. A tento úkol splnila!

Miloslav Wolf, DiS.
Šéfredaktor PD

Zdroj: Delnickamladez.cz

Proč Česká televize mlčí?

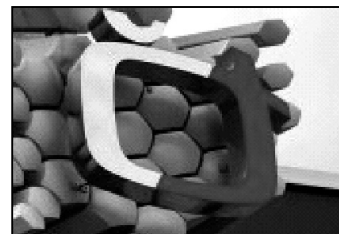
S blížícími se Vánoci se opět objevují nabídky na „výhodné“ půjčky, neboť bez peněz nelze prožít šťastné rodinné Vánoce. Alespoň podle televize. Zajímavé by bylo pustit takovou reklamu ve Španělsku. Zatímco v České televizi do teď probíhala hysterická pozornost věnovaná americkým prezidentským volbám, o demonstracích ve Španělsku se taktně mlčí. V současné době se zde totiž vyskytuje 20% nezaměstnanost zejména mezi mladými lidmi často s vysokoškolským vzděláním. Navíc doplněné o snahy Katalánska o odtržení od Madridu. Barcelonou prochází milionové průvody vlajek a Česká tele-

vide mezitím komentuje demonstrace u nás.

Na 17. listopad si do živého vysílání zvala odborníky na politologii, sociologii a jiné společenské vědy. V tu chvíli se spustil závod o to, kdo bude občany, projevující svůj postoj, víc urážet. Ti zdrženlivější použili termíny: lidé s nízkým vzděláním a nižším občanským rozhledem. Zkušení komentátoři již přitvrdili slovy lůza, bolševici či zastánci komunismu. Pravým skvostem byl výrok senátora za ODS pana Kubery, který označil odborárku řečnicí na Václavském náměstí za fanatickou nacistku. Položme si otázku: Jak dlouho by asi trvala výměna ve-

dení zpráv, kdyby se něco takového stalo ve španělské státní televizi? Jak je možné, že původ protestu je stejný (nezaměstnanost, strach o práci a zajištění rodiny), přesto je mediální propagace tak rozdílná. Zatímco španělské televize pravidelně ukazují příběhy obyčejných lidí a snaží se národ uklidnit, ta naše naopak pravidelně uráží daňové poplatníky a je hlásnou troubou pro lidi, kteří jsou často ve svých profesích od kolegů neuznáváni, ale díky jejich otevřené sympatizaci se současným stavem věcí jsou odměňováni pozvánkami do ČT24.

V tomto ohledu vidím Pražského dělníka jako jeden ze zdrojů informací,

kteří mají skutečně informovat a ne pouze tlumočit vládní politiku. Dnes může člověk získat přehled pouze za využití víc zdrojů a jejich následnou analýzou. Obroda medií začne tehdy, až se v zemi začne uplatňovat skutečná politická diskuze a Dělnická strana sociální spravedlnosti začne být uznávána jako přirozené myšlenkové východisko pro současnou politiku.

Martin Duška

Genetické modifikace – cesta do pekel

Křížení rostlin, za účelem získání nových odrůd s lepšími vlastnostmi než mají odrůdy stávající, je staré snad tak jako pěstování plodin samo. Naši předkové si tím zajišťovali např. větší výnosnost plodin, lepší odolnost vůči klimatickým podmínkám nebo i lepší chuťové vlastnosti. Stejně tak se křížili i živočišné pro hospodářský užitek. Vždy se však mezi sebou křížily pouze stejné druhy.

Oproti tomu moderní „výdobytky“ genové inženýrství nám ukázaly cestu, že tyto přirozené nekřížitelné druhy vlastně zkřížit jde. Je to prosté. Vezmeme gen bakterie produkující toxin, vložíme jej do kukuřice, a získáme tím kukuřici, která produkuje stejný toxin, který je smrtící pro určitý druh škůdce. Mnozí by možná zajásali, že máme konečně kukuřici, kterou nám nebudou napadat škůdci, a tudíž budeme mít úrodu větší a zdravější. Opak je ale pravdou, neboť příroda je mocná čarodějka a má v sobě obranné mechanismy, které využije proti nám. Toxiny, které kukuřice vyprodukuje, nikam nezmiž, ale zůstanou v rostlině a po sklizni

se stanou součástí naší potravy. A jako všechny ostatní toxiny, které se nám do těla dostávají, ať už v jídle, pitím nebo dýcháním, se usadí v některých našich orgánech a stávají se časovanou bombou, která pomalu ale jistě spouští destruktivní mechanismy. Tyto destruktivní mechanismy odhalily některé vědecké studie z posledních let, které prokázaly, že laboratorní zvířata (myši a křečci) měly po určité době krmení potravou s různým množstvím příměsí GMO velmi závažné následky – nádory různých orgánů, neplodnost, změna rovnováhy produkce pohlavních hormonů, nekroza jater, předčasná úmrtí atd.

Dalším velmi závažným důsledkem vypouštění GMO do přírody je nebezpečí úniku genů a jejich křížení s volně žijícími příbuznými geny, což vede k postupnému přepisování genu přirozených organismů s naprosto nepředvídatelnými následky pro biodiverzitu, vytvářejí se rezistentní superplevele a nové druhy rezistentního hmyzu. To dále vede ke stále narůstajícímu užívání chemických postřiků a „toxických koktejlů“, které kontami-
 minují potraviny, půdu a vodní zdroje.

minují potraviny, půdu a vodní zdroje.

Když jsou genetické modifikace tak škodlivé, je na místě si položit otázku, proč je tedy nezastavíme? Důvod je prostý – zisk. Osiva geneticky modifikovaných plodin jsou patentovaná a farmáři si nemohou ponechat část úrody na semeno, jak činí konvenční producenti, ale musí každý rok kupovat nové osivo za nemalý peníz, příp. zaplatit biotechnologickým korporacím „poplatek“ za nové využití tohoto osiva. To činí celé regiony závislé na korporacích a z některých oblastí mizí tradiční nemodifikované druhy plodin, což ohrožuje potravinovou bezpečnost národů (Indie, Jižní Amerika). Alespoň částečně dobrou zprávou je to, že od roku 2009 u nás podíl ploch osetých GMO, který nebyl nikterak velký, klesá.

DSSS přišla vyjádřit před Ministerstvem zemědělství svůj nesouhlas s GMO (geneticky

modifikované organismy). Pod dohledem policie, úředníků z Magistrátu a reportérů z ČT vystoupil s projevem předseda pražské DSSS Jiří Petřivalský, který seznámil přihlížející se zkrácenou verzí stanoviska DSSS ohledně GMO. S dalším projevem vystoupil místopředseda DSSS Mgr. Jiří Štěpánek, který hodnotil české zemědělství ve vztahu k EU a například uvedl: „České zemědělství bylo soběstačné a nyní díky bruselskému diktátu musíme spoustu zemědělských komodit dovážet. Akce se účastnilo na 30 členů DSSS a několik desítek přihlížejících.“

Mgr. Štěpánka F.

Krajské volby 2012

V říjnu 2012 proběhly volby do krajských zastupitelstev. DSSS v nich dosáhla zisku 1,5 %. Což je skoro dvojnásobek co v předchozích krajských volbách v roce 2008. Kraje s největší podporou jsou Ústecký 4,4 %, Karlovarský 3,3 %, Moravskoslezský 2,2 %. Lídr DSSS pro Ústecký kraj pan Petr Kotáb

byl hostem v ČT24 v předvolební debatě u Václava Moravce a svoji premiéru v televizní politické debatě hrdě zvládl a s přehledem se vyrovnal i s Moravcovými všetečnými dotazy a připomínkami.

V polických průzkumech i volbách je jasně viditelný trend, lidé ze měst českých začínají ztrácet trpělivost se současnou vládní mafií a přiklánějí se k DSSS. Straně, která nejvíce usiluje o zastavení a napravení všech nekalostí, které se v naší republice odehrávali či odehrávají. Všem voličům mockrát děkujeme, že si našli čas zvolit DSSS. A zároveň doufáme, že si udržíme Vaši přízeň i nadále.

Miloslav Wolf, DiS.
Šéfredaktor PD

Ovládne hrad komunistá???

Po 24 letech je reálnou hrozbou, že se v nadcházejících prezidentských volbách, stane prezidentem člověk, který budoval svoji kariéru přes členství v komunistické straně (KSČ). Jedná se o kandidáta Jana Fischera, který se sám snaží národ přesvědčit, že jeho členství v KSČ, bylo jeho největší chybou v jeho životě. Za své členství v KSČ, v které působil od roku 1980 do roku 1989, se veřejně omluvil. Zde však nastává otázka, na kolik svého členství v KSČ lituje a jak vážně myslí svojí veřejnou omluvu.

Své členství omlouvá tím, že pouze chtěl pracovat ve svém oboru, který vystudoval, a kterému se chtěl i nadále věnovat. Jenže stejná obhajoba už tehdy neprošla ani obžalovaným při Norimberském procesu. Proč by to, co neprošlo u jednoho režimu, mělo projít u režimu druhého? Taktéž estébáci a lidové milice se k režimu začlenili jen proto, aby mohli vykonávat, to co je bavilo, stejně tak Fischer se upsal tomu,

po čemž touží nejvíce. A tím je zjevně pouze jeho vlastní rostoucí kariéra, jak nám dokazuje jeho životopis. O čemž dále svědčí to, že v letech 1985-1989 byl ředitelem odboru, který měl na starosti odstrašit každého, kdo by se chtěl účastnit jakékoliv protivládní demonstrace. Jan Fischer se nás snaží přesvědčit, že dal komunismu košem, a že

se reinkaroval na demokrata z naší první republiky. Tomu však odporuje jeho činnost v letech 2009–2010, kdy předsedal dočasné vládě České republiky. Tehdy dal důkaz o tom, že na své komunistické ideály a praktiky stále nezapomněl. Zejména tím, že společně s bývalým „svazákem“ Martinem Pecinou podali k soudu podnět na zatý-

kání aktivistů z Dělnické strany. Tudíž nám jasně ukázal, jaké praktiky chce ve svém podání demokracie ve své politické kariéře praktikovat.

Jan Fischer se nás snaží přesvědčit, že byl jen nevinným jehňátkem. Pokouší se nás obalamutit tvrzením, že nic nevěděl o tehdejších režimních zločinech, ani o pronásledování nevinných lidí. Byla tu spousta lidí, kteří chtěli studovat a dělat svoji práci, ale než aby daly přednost své kariéře a bratříčkovali se s vrahy, raději dali přednost krumpáčů a lopatě a ti z odvážnějších z nich se dali režimu na odpor. Například Karel Kryl také chtěl pouze na kytaru hrát a o životě zpívat, což mu lidé, s kterými se Jan Fischer bratříčkoval, nedovolili. Stejně lidé jako je Jan Fischer, znechutli Krylovi návrat zpět do vlasti. A proto věřím, že národ český dá jasně najevo, že NECHCE bezpáteřího kariéristu Jana Fischera za prezidenta naší České vlasti.

Jan Rummel

Jaderná elektrárna Temelín: dostavba jaderných bloků? ANO!

Vážení čtenáři Pražského dělníka, určitě už jste slyšeli o tom, že ČEZ usiluje o rozšíření Temelína, který je ovšem trnem v oku rakouským aktivistům i občanskému sdružení Jihočeské matky, o další dva jaderné tisícimegawattové bloky. Důvodem je určitý fakt, že celosvětově roste poptávka po elektrické energii a hrozí tak nedostatek kapacit pro výrobu elektrické energie, podle prognóz nastane v České Republice deficit elektrické energie v roce 2020. Kterému bychom však mohli předejít odkupováním elektrické energie ze zahraničí, což by bylo velice nejisté z toho důvodu, že tento deficit hrozí celé Evropě, a zcela hlavním faktem by byla závislost na cizí zemi, která by si svévolně mohla diktovat své ceny.

Cena dostavby těchto dvou jaderných bloků by se měla pohybovat podle veřejně dostupných informací okolo 200 až 300 miliard korun. Financovat výstavbu bloků měl původně ČEZ, který hlásil, že má dostatek financí, ale podle nejnovějších informací by na celý projekt prostě neměl, přecenil své síly. Proto se o zakázku na rozšíření bloků přihlásilo několik firem z různých

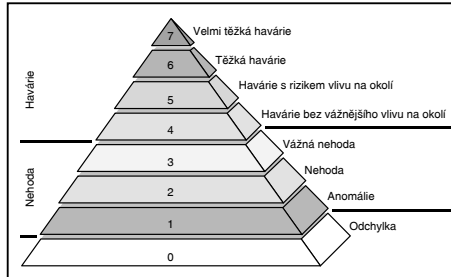
a to konkrétně: Westinghouse, rusko-české konsorcium a francouzská Areva která ovšem 5. 10. 2012 byla společností ČEZ vyloučena z výběrového řízení kvůli nenaplnění zákonných požadavků. Ve hře o dostavbu těchto dvou bloků zůstávají tedy jen korejsko-americký Westinghouse a rusko-české konsorcium MIR.1200.

Naším osobním favoritem na dostavbu Temelína je MIR.1200 z důvodu mnohaleté spolupráce s východními zeměmi, které stáli s námi již na počátku budová-

ní Jaderných elektráren. V roce 1978 stála ruská společnost u výstavby jaderné elektrárny Dukovany, která i když už přesluhuje svůj věk, stále patří mezi nejbezpečnější elektrárny na světě. Za poslední tři roky nedošlo k žádné poruše větší než stupeň 0 dle stupnic INES (viz. obr.)

Dalším důvodem toho proč preferujeme právě MIR.1200, je česká účast na tomto konsorciu. Ale pro zcela objektivní článek, musíme poukázat na to, že by mohlo dojít k závislosti na Rusku, které dodává do České Republiky i mimo jiné uran, plyn, ropu a je tu obava, že by se mohla opakovat „Plynová krize“ (rok 2009) ovšem tentokrát s uranem. Což zásadně odmítá p. Ing. Dana Drábová Ph.D. předsedkyně Státního úřadu pro jadernou bezpečnost díky velké konkurenci na uranovém trhu. Doufáme tedy, že výstavba těchto bloků nebude doprovázena fiasky a korupčními skandály.

*Dominik Hromádka Předseda
DM MO Poděbrady, redaktor
Pražského dělníka*

Nový Šéfredaktor

Pan Miloslav Wolf, DiS. byl před nedávnem krajskou radou DSSS Praha jmenován novým šéfredaktorem našich regionálních novin Pražského dělníka. U této příležitosti jsme se rozhodli, že mu položíme pár všeobecných otázek:

Ahoj Mílo, pověz nám pro začátek něco o sobě.

Je mi 26 let, pracuji jako obchodní konzultant v přepravní firmě. Vystudoval jsem VOŠ v Plzni, obor Management dopravy. Před zvolením Šéfredaktorem, jsem psal jako redaktor pro toto periodikum.

PD Kdy jsi vstoupil do DSSS a co tě k tomu vedlo?

„Vstoupil jsem loni. Důvod byl jasný. Stát je v troskách a já chci svojí maličkostí pomoci k nápravě současného stavu.“

PD Jsi člen pražské organizace DSSS. Jak by si shrnul své dojmy z působení u nás? Který okamžik z tvého působení ti nejvíce utkvěl v paměti?

„Naše krajská organizace funguje na špičkové úrovni. Jsem spokojen se svým rozhodnutím vstoupit a pracovat pro lidi. Nejvíce mi utkvěla demonstrace proti nepřizpůsobivým ve Varnsdorfu, lidé jsou tam opravdu krajně zoufalí a potřebují naši pomoc.“

PD Už jsi s námi prožil jedny volby. Jak by si hodnotil jejich výsledky?

„Jsem spokojen. Dopadli lépe než v minulých krajských volbách a na Ústecku jsme atakovali 5% hranici.“

PD Na co by se podle tebe měla DSSS v nejbližší budoucnosti zaměřit? Spatřuješ v něčem mezery, nebo jsi celkově spokojený?

„Strana se čím dál víc profesionalizuje, naplňuje se lidmi, kteří mají vysokoškolské vzdělání a bohaté životní zkušenosti. Je to cesta k tomu dokázat nemožné a postupně zlikvidovat vládnoucí mafii. A nastolil zde pořádek.“

PD Nedávno jsi dostal důvěru od pražské krajské rady DSSS, když jsi byl jmenován šéfredaktorem Pražského dělníka. Jak to vnímáš?

„Je to pro mě obrovská pocta. Budu pracovat na plný výkon a snažit se odevzdávat co nejlepší výsledky.“

PD Máš jako nový šéfredaktor Pražského dělníka naplánované výhledově nějaké změny v chodu novin? Respektive na co by si se chtěl ze začátku zaměřit?

„Změny jsou třeba, nikoliv výhledově ale co nejdříve. Mým cílem je dostat Pražského dělníka na úroveň nejnámějších tiskovin v republice. Bude jiný počet stran a formát. Redaktoři budou mít novinářské průkazy a stanovené tematické okruhy, kterým se budou trvale zabývat. Bude jiný systém distribuce.“

PD Když jsi přebíral Pražského dělníka, tak jsi zahájil poměrně rozsáhlý nábor potenciálních redaktorů. Jak jsi s nimi zatím spokojený a plánuješ podobný trend prosazovat i do budoucna?

„Nábor se povedl velmi dobře, počet redaktorů se zdvojnásobil. A kvalita šla také nahoru. Další redaktoři zatím nehledám.“

PD Považuješ regionální Dělnické listy (jako Pražský dělník) za důležitou součást propagace strany? V čem podle tebe případně spočívá největší přínos regionálních stranických novin?

„Lidé si přečtou naše plány, myšlenky a postoje. Je to prvotní seznámení. Některým lidem otevře naše články oči a pomůžeme jim v orientaci toho co se v této republice děje. Tudiž je přínos nedocenitelný.“

PD Co by si chtěl na závěr vzkázat čtenářům Pražského dělníka?

„Volte DSSS. Nečtěte a neposlouchejte informace, které se na Vás linou z největších médií. Je to nástroj vládnoucí mafie jak nám lhát.“

Děkujeme ti za rozhovor a přejeme ti do Nového roku mnoho úspěchů a dobrých spolupracovníků v redakci.

Redakce Pražského dělníka

PŘIHLÁŠKA

Příjmení:

Jméno:

Datum narození: Rodné číslo:

Adresa bydliště (včetně PSČ):

Telefon (e-mail):

Povolání (příp. škola):

„Přihlašuji se za člena Dělnické strany sociální spravedlnosti.
Souhlasím s programovou Listinou DSSS a stanovami.
Slibuji, že budu dbát o dobré jméno strany u veřejnosti.“

Datum: Podpis:

Adresa: Dělnická strana sociální spravedlnosti (DSSS), Ciolkovského 853, 161 00 Praha 6
Příloha: Průkazová fotografie (maximálně 1 rok stará)

PRAŽSKÝ DĚLNÍK

Vydává: Dělnická strana sociální spravedlnosti, KO Praha. E-mail: ds.praha@europe.com; web: www.dsss-praha.webnode.cz; šéfredaktor: Miloslav Wolf, DiS.; redaktori: Jiří Petřivalský, Mgr. Štěpánka F., Dominik Hromádka, Jan Rummel, Martin Duška, Milan Muller, Petr Smejkal.

Uzávěrka čísla je 13. ledna 2013. Toto číslo vyšlo 18. ledna 2013. Registrováno pod reg. č. MK ČR E 20542. Adresa redakce: Dělnická strana sociální spravedlnosti (DSSS), Ciolkovského 853, Praha 6, Česká republika, 161 00 Nevýžádané příspěvky se nevracejí. Otištěné články nemusejí být shodné s názorem redakce. Zájemce o inzerci v novinách PD prosíme, aby kontaktovali redakční e-mail ds.praha@europe.com.